

37. Pogoji za osebno Božje razodetje

1 (Gospod): »Zdaj moraš to sicer samo verjeti; če pa boš vero oživil z dejanji, potem boš po živi veri tudi pri gledanju in samoobčutenju pridobil najgloblje prežemajoče te spoznanje, in to je za človeško dušo veliko boljše, kakor če bi nekaj privzela kot prepričljivo resnico s trdom svojega iskanja in raziskovanjem po poti izkušenj.

2 Tudi duša, ki išče in prizadevno raziskuje, gotovo zasluži plačilo, tako kot je vsak delavec vreden svojega plačila. Toda boljše je, če duša sliši resnico iz Božjih ust, ji verjame in ravna v skladu z njo; kajti tako se po ljubezni združi z Mojim duhom, ki ji v eni uri lahko da, in ji tudi da, več najsvetlejših resnic, kot si jo lahko sama pridobi po sto letih najnaprednejšega raziskovanja. Vendar zaradi tega tudi pobožna duša ne sme zanemariti ustreznega iskanja in raziskovanja! Kajti vsak človek naj preveri vse, kar sliši od ljudi, in obdrži, kar je dobro in vedno tudi resnično; toda tistega, kar sem ljudem razodel Jaz sam in je zlahka razumljivo, ni treba veliko preverjati, temveč je treba v to zgolj verjeti in se po tem ravnati, in človek kmalu opazi, kako živo to učinkuje.

3 K tistemu, ki veruje Vame, ravna po Moji volji ter nadvse ljubi Mene in svojega bližnjega kakor samega sebe, bom prišel Jaz sam in se mu razločno razkril. V prihodnje pa bo tako, da bom nazadnje vsakega, ki ga bo resnično žejalo po Meni kot večni resnici, poučeval sam; kajti Jaz, kot resnica v Očetu, sem kot Sin, Oče pa je večna ljubezen v Meni. Kogar torej privlači ljubezen ali Oče, ta pride tudi k Sinu oziroma resnici.

4 Zato je boljše, če se Mi približa po ljubezni kakor zgolj z raziskovanjem resnice. Kajti z ljubeznijo neločljivo prihaja tudi duh resnice, tako kot prihaja z ognjem, če se ta razvije do živega plamena, luč; če pa kdo opazi neko oddaljeno luč in ji sledi, bo gotovo hodil dlje do točke, kjer bi ga ogrela svetloba živega plamena in mu dala življenje.

5 Kdor Boga resnično išče, Ga mora iskati v svojem srcu, torej v duhu ljubezni, v kateri sta skrita vse življenje in vsa resnica; Boga in Njegovo kraljestvo bo tako našel zlahka in hitro, po kakršni koli drugi poti pa težko in na tem svetu pogosto niti ne.

6 Tudi v Pismu je zapisano, naj človek moli Boga. Kako pa naj Ga moli, če Boga, prvič, še ni nikoli spoznal drugače kakor kvečjemu iz pripovedovanja, pri tem pa komaj verjame, da kakšen takšen Bog sploh obstaja, in drugič, če niti približno ne ve, kaj pomeni moliti Boga! Kajti Bogu, kot večni in najčistejši ljubezni nikakor ne ugaja nekakšna molitev zgolj z usti, pri kateri ne sodeluje srce.

7 Moliti Boga pomeni: zmeraj nadvse ljubiti Njega in bližnjega kakor samega sebe. In Boga resnično ljubiti pomeni: Njegove zapovedi zvesto izpolnjevati v pogosto na videz še tako hudih življenjskih razmerah, ki jih Bog, če je to po Njegovi ljubezni in modrosti nujno, dopusti, da se zgrnejo nad tega ali onega človeka, da bi okrepile in življenjsko urile dušo, ki jo je materija preveč pritegnila; kajti samo Bog pozna vsako dušo, njeno naravo in posebnosti, in tudi najjasneje in najbolje ve, kako ji je treba

pomagati na pravo življenjsko pot.

8 Bog je torej v Sebi najvišji in najčistejši duh, najčistejša ljubezen, in zato Ga mora vsakdo, ki Ga hoče resnično moliti, moliti v duhu in resnici, in to neprenehoma vse življenje, tako kakor vsi angeli v nebesih.

9 Če bi bila molitev samo z ustnicami prava in Bogu všečna, in bi to Bog zahteval od ljudi in angelov, bi bil prav tako šibak, nečimrn in nespameten kakor kakšen slep in ošaben farizej, ki hoče, da ga vsak nadvse časti in da vsemu vlada. Kajti če bi moral človek Boga dan in noč moliti z ustnicami, in to neprenehoma, kako bi potem še našel čas za druga opravila, in kako bi sebi in svojim priskrbel nujni živež? Žal je zdaj med judi veliko takšnih norcev in jih bo tudi v prihodnje, ki molijo Boga skoraj neskončno dolgo z ustnicami in mislijo, da je to prava Božja služba in da je Bogu všeč, še zlasti, če takšno vpitje spremljajo vsakovrstni obredi.

10 To vam povem: Od ljudi, ki Me bodo molili in častili tako, bom takoj odvrnil Svoj obraz; takšne molitve in čaščenja ne bom nikoli upošteval, in to zato ne, da bi neumnim ljudem resnično pokazal, da so Mi takšne molitve in takšno čaščenje prav odurni, in jih ne priznavam, še zlasti tistih ne, ki jih počnejo duhovniki za denar, kajti tisti, ki moli tako in ga za to plača nekdo drug, blebeta samo na videz in večinoma tudi ni veren, tisti, ki naj bi mu takšna molitev pomagala, pa je prelen, da bi pred Bogom sam upognil koleno, zato raje pusti, da molijo zanj drugi.

11 Ljubite Boga nadvse in svoje bližnje kakor same sebe in delajte dobro celo tistim, ki vam delajo zlo, in tako molite tudi za svoje sovražnike, in prosite tudi za tiste, ki vas sovražijo in preklinjajo; ne poravnajte hudega s hudim - razen v skrajnih primerih, da bi nekoga resnično zlobnega morda tako s poti pregrehe spravili na pot kreposti. Tedaj bom takšni resnični in živi molitvi najgloblje očetovsko naklonjen, in resnično, nobena vaša prošnja ne bo ostala neuslišana! Zgolj molitvi z ustnicami, brez srca in trdne vere, pa ne bom nikoli prisluhnil in je ne bom uslišal! Zdaj sem vam kar najbolj nazorno pokazal pravo življenjsko pot; tako delajte in se ravnajte, pa boste v Meni in Jaz bom v vas!

12 Kdor pa ljubi Mene in svojega bližnjega, v tistem sem Jaz, in ta ne bo nikoli taval v noči sodbe in smrti duše, temveč bo vedno hodil pri najsvetlejšem dnevu.

13 In zdaj Mi povej, ljubi Moj sin, ali si to dobro razumel? Kajti če si to dobro razumel, se boš po tem tudi prav ravnal in v tebi bo veliko luči!«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 9